గేమ్

నిన్నగాక మొన్న—

చిన్ననాడు చదువుకున్న వూరుగదా, ఒకపూట వుండి బాల్యమిత్రులతో సరదాగా గడుపుదామని నేనావూళ్ళో బసచేయక పోయినా,—

మనసు అట్టడగు పొరలో; జ్ఞాపకాల రూపంలో నిక్షిప్తమైన చలపతి హఠాత్తుగా నా కళ్ళెదుట సాక్షాత్కరించకపోయినా,—

అతను 'డా. చలపతి, హోమోపాత్, చిల్డ్రెన్స స్పెషలిస్టు' గా ఆవూళ్ళో పేరు ప్రఖ్యాతుల్ని ఆర్జించాడని నేను వినకపోయినా,—

నేనీ కథ వ్రాసి వుండేవాడ్ని కాదు. పది పన్నెండు కాలెండర్లు మారక పూర్వం—

జిల్లాకు ఒకటి రెండు కంటే ఎక్కువ లేని కాలేజీలలో విద్యాభ్యాసానికై ఉన్న వూరు విడచి పట్టణాలకు తరలి వచ్చిన అనేక మంది విద్యార్థుల్లో నేనొకడ్ని. ఊరికి దూరంగా వున్న కాలేజీ కావడాన్నేమో, కాలేజీలో సీటుకంటే, హాస్టల్లో సీటు దొరకడం చాల కష్టంగావుండేది ఆవూళ్ళో.

కాలేజీకి హాస్టలుకు సంబంధించిన పాత జ్ఞాపకాలెన్నో వున్నా 'ఏమండీ' తో ప్రారంభమై 'ఏరా' వరకూ వచ్చే స్నేహితు లెంతో మందివున్నా, చలపతిమాత్రం నామనసులో శాశ్వతంగా విశిష్టమైనస్థానాన్ని ఏర్పరచుకున్నాడు.

ఆరోజు రాత్రి....

అప్పటికి హాస్టల్లోచేరి వారంరోజు లైందేమో, నా రూమ్మేటు హరి మినహాయించి మరెవరూ నాకు పరిచయం కాలేదప్పటికి. రాత్రి తొమ్మిదిగంటల సమయంలో ప్రక్క గదిలో నుంచి పెద్దగా మాటలు విన్పించినాయి.

"ఏమైనా సరే, నువ్వీగదిలో వుంటానికి వీల్లేదు. నాతో సమానంగా చదువుతున్నంతమాత్రాన నా గదిలో వుండే అర్హత నీకులేదు. నేనిప్పుడే వెళ్ళి వార్డన్‌కు అన్ని విషయాలూ చెప్పేస్తాను."

"బాబుగారూ! ఆపనిమాత్రం చేయకండి. ఇప్పటికే నలుగురిలో తలెత్తుకు తిరుగలేకుండావున్నాను. ఆ విషయా లన్నీ మీరు బయటపెట్టొద్దు. మీకు పుణ్యముంటుంది."

"నీకు నామర్దా. ఏమిట్రా వెధవ. ఒక వూరివాళ్ళమనే

మిషతో ఒకేరూంలో నాతో సమానంగా వుండామని ఎత్తు వేస్తావా?"

"నేను కావాలనికోరలేదు బాబుగారూ.నామాటనమ్మండి."

"అయితే వెళ్లు వార్డెన్‌గారికి చెప్పి మరో గదిలో వుండు, పో."

పాదాలు కన్పించనంత క్రిందికి పైజమా, మోకాళ్ళదాకా షర్టు; అవమానంతో కందిన మొహాన్ని కర్చీపుతో తుడుచుకుంటూ, అతను వార్డెన్‌రూము వైపు నడవడం చూశాను, అప్పటికే వరండాలోకొచ్చి నిల్చున్న నేను.

అతనే చలపతి.

ఆ సమయంలో హరి రూంలో లేడు. కొంతసేపటికి వచ్చాడు. ప్రక్క గదిలో మిత్రుల తగాదా విషయం నే నతనికి చెప్పకముందే హరి అన్నాడు."మనప్రక్క రూంలో చలపతి లేడూ, ఇవాళ వేడివేడి పకోడీలు తిన్నాడు వార్డెన్ దగ్గర."

పకోడీలంటే చీవాట్లు, చేగోడీలంటే తన్నులూ- మా పరిభాషలో....

'ఎందుకూ ?' కుతూహలంగా అడిగాను.

'తనకా రూం వద్దుట, మరొకటి కావాలిట.'

'కారణం ?'

'ఏమోమరి,సరిగా చెప్పలేదు, వార్డెన్‌కు జలే కోపం వచ్చింది....'

ఇంతలో వరండాలో ఎవరో నడుస్తున్న అలికిడి విన్పించింది.

'వెంకుబాబూ'!

'సార్'

'చలపతిది మీ వూరే కదూ?'

'అవునండీ'

'మీ యిద్దరికీ విరోధమేమైనా ఉందా?'

'విరోధమూ లేదు, అలాగని స్నేహమూ లేదండి.'

'ఆన్సర్ టుది పాయింట్. దట్సాల్ రైట్.....చలపతీ పిచ్చివేషాలు వేయకు. ఇష్టమొచ్చిన రూం కావాలనేందుకు ఇది హోటలు కాదు. డిసిప్లిన్డ్‌గా వుండాల్సిన హాస్టలు. ఎల్లాట్ చేసిన రూంలో అడ్జెస్టు కావలసిందే. తెలిసిందా?'

వార్డెన్ వెళ్ళిపోయాడు. చుట్టుప్రక్కల గదుల్లో నుంచి వరండాలోకొచ్చి, గదిలో వున్న చలపతివైపు, వెంకు బాబు వైపు వింతగా చూడటం మొదలెట్టారు విద్యార్థులు. అందరి సంగతి ఏమోకాని, నాకుమాత్రం వెంకుబాబు కళ్ళల్లో కోపమూ, అధికారము, తల వంచుకుని నిలబడ్డ చల పతిలో నిస్సహాయతా కనిపించాయి. పరిసరాల్ని గమనించిన వెంకుబాబు చివాలునవచ్చి గది తలుపులు మూయడంతో విద్యార్థులు ఎవరి గదుల్లోకి వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు.

పాఠాలింకా మొదలెట్టక పోవడం మూలాన చదవ వలసింది ఏమీలేక పడుకున్నాను. కాని నిద్ర పట్టలేదు. ప్రక్క గదిలో వెంకుబాబు కంఠం విన్పించింది.

'గెల్చాననుకుంటున్నావేమో, నీ జుట్టు నా చేతిలో వుంది. నేను చెప్పినట్లు వినకపోయావో నీ పని పట్టా.'

'మీరు చెప్పినట్లే వింటాను. నన్నల్లరి పెట్టొద్దు బాబుగారూ ?' చలపతి నమ్రతగా పలుకుతున్నాడు....

తెల్లవారి, మొహం కడుక్కోటానికి పంపువేపు వెళ్తూ కిటికీలోనుంచి ప్రక్కగదిలోకి చూశాను. ప్రతి గదిలోనూ రెండుకుర్చీలు, రెండుటేబుళ్లూ ఉంటాయి—గదిలోవుండే యిద్దరూ కూర్చొని చదువుకోడానికి వీలుగా. ఆ గదిలోని రెండుటేబుళ్ళూ నిలువుగా ఒకదానికి దగ్గరగా మరొకటి జరుపబడిఉన్నాయి. వాటిమీద పరుపు వేసుకుని పడుకు న్నాడు వెంకుబాబు. ఓ మూల చాపమీద చలపతి పడుకున్నాడు.

తన ఆధిక్యతను (?) ఆ విధంగా నిలుపుకున్నాడు వెంకుబాబు. నాకు ఒకటిమాత్రం అర్థమయింది. వెంకు బాబు చలపతిని ఏదో తక్కువ దృష్టితో చూస్తున్నాడని. కారణం ? వెంకుబాబు అగ్రజాతివాడా ? కాదే.

మొహాలు కడుక్కున్నవాళ్ళలో కొందరు తిరిగి హాస్టలు వేపు వెళ్తున్నారు. మరికొందరు స్నానాలగదులవైపు నడుస్తున్నారు. అప్పటికి వెంకుబాబురావడం, మొహం కడు క్కోవడం అయిపోయింది. చలపతి చేతిలో పళ్ళపొడితో పంపుల దగ్గర ఖాళీకోసం చూస్తున్నాడు.

'ఒరేయ్ చలపతీ! రూం కెళ్ళి, టవలూ, సోపు బాక్సు తెచ్చిపెట్టు స్నానం చేయాలి.'

వెంకుబాబు హుకుంజారీచేయడం, చలపతి బుద్ధి

మంతుడైన నౌకరులాగా శిరసావహించడం నేను, హరి-అందరం గమనించాం.

అప్పట్నుంచీ చలపతి అంటే ఒకవిధమైన జాలి ఏర్పడింది నాలో. వెంకుబాబు తనకవసరమైన ప్రతి పనికీ చలపతిని నౌకరుగా వాడుకోవడం, అది చూచిన మిత్రులు కొందరు వాళ్ళిద్దరిన్నీ ఆటలు పట్టించడం పరిపాటైపోయింది.

'ఏమండోయ్ వెంకుబాబుగరూ! కుర్రాడ్ని బాగా వాడేసుకుంటున్నారే'

'వెంకుబాబుగారూ! నిద్రమత్తుగా వుంది. మీవాడ్ని పంపి కొంచెం కాఫీ తెప్పిదూ్ర.'

'అంతేనా, ఇంకేమైనా కావాలా? చెప్పండి బాబూ, మొహమాట పడకండీ, తెచ్చేది మనవాడే.'

విద్యార్థిజీవితంలో ఒకర్నొకరు ఆటలు పట్టించుకోడం, ఏడ్పించడం, తద్వారా వినోదించడం—మామూలే. అయితే ఆ ఆటలకు. వినోదాలకు గురిచేయబడిన విద్యార్థికూడా ఇతరులను ఆటలు పట్టించడంలో సమఉజ్జీ అయినప్పుడూ, తనను ఆటలు పట్టిస్తున్నందుకు అతను బాధపడనంతవరకూ ఆ గేమ్ బాగానే వుంటుంది. కాని చలపతిలాంటి వినమ్ర జీవి, ఎన్నడూ ఎవరికీ ఎదురుపలుకని సాధువు, వెంకుబాబు మాటలకు, అతనిద్వారా ఇతర మిత్రుల మాటలకు లోలోన ఎంత క్రుంగిపోతున్నాడో ననిపించేది నాకు.

స్నేహితుడిగా చలపతికి చేరువౌదామని, తద్వారా అతనికి కొంత సాంత్వన లభిస్తుందని అనుకుని అందుకు

ప్రియత్నించాను. కాని అతనికి చేరువ కాలేకపోయాను. కావడానికి అతను అవకాశం యివ్వలేదు. తను దాచుకున్న రహస్యాలు నాకు తెలుస్తాయనే భయం అందుక్కారణ మేమో!....

ఒకే రూంలో వుంటున్న వెంకుబాబు చలపతి ఇద్దరూ ఒకేసారి కాలేజీకి రావడంగాని, కాలేజీనుండి కలసి ఇంటికి రావడంగాని ఎవరూ చూసి వుండరు. కాని ఆ విషయాన్ని ఎవరూ పట్టించుకోలేదు. క్లాసులోకూడా వెంకుబాబు ముందు బెంచీపై కూర్చుంటే, చలపతి వెనకాల చివరబెంచీపై కూర్చునేవాడు. మెస్‌లో ఈమూల వెంకుబాబు కూర్చుని భోంచేస్తే మరోమూల ఎక్కడో చలపతి తలవంచుక కూర్చుని అన్నం తినేవాడు.

ఒకరోజు రాత్రి పదిగంటల సమయంలో చలపతి మా గదితలుపు కొట్టాడు. నేను వెళ్లి తలపు తీశాను. 'మీ దగ్గర టార్చి లైటుంటే ఒకసారిస్తారా' అని అడిగేడు. డ్రాయరు సొరుగులోని లైటు తీసియిస్తూ 'ఇప్పుడెందుకు' అని అడిగేను.

'వెంకుబాబుగారికి తలనొప్పిగా వుందిట. నానుకెళ్ళి ఏవైనా టాబ్లెట్స్ తీసుకవద్దామని' (వెంకుబాబే తెమ్మని వుంటాడు)

చలపతి సమాధానానికి నేను .ఆశ్చర్యపోలేదుగాని, నెలరోజులక్రితం చలపతికి 'ఫ్లూ' వస్తే వెంకుబాబు తన కేమీ పట్టనట్లుగా తిరగడం, అసలు రూంలో చలపతి వున్నా డనే విషయాన్నే విస్మరించినట్లు ప్రవర్తించడం గుర్తుకువచ్చి

బాధపడ్డాను, అలాంటి వెంకుబాబుకోసం చలపతి ఇంత రాత్రివేళ తలనొప్పి మాత్రలకోసం ఒంటరిగా టౌనులోకి వెళ్తున్నాడు మరి!

'అంతదూరం ఒక్కడివీ వెళ్తావా?'

'పరవాలేదండీ. ఒంటరిగా నడవడం నాకు అలవాటే' అంటూ వెళ్లిపోయాడు చలపతి.

అతను వెళ్లినతర్వాత హరి అన్నాడు: 'మనంచూట్టం లేదుగాని, వెంకుబాబు చలపతిచేత కాళ్ళు పట్టించుకున్నా పట్టించుకోగలడు.'

'దారుణం. చలపతి ఇవన్నీ ఎందుకు సహిస్తున్నాడు? ఇతగాడ్ని ఆ వెంకుబాబేమైనా పెట్టిపోషిస్తున్నాడా, జులుం చెలాయించడానికి?'

'పోషించనవసరంలేదు బ్రదర్! దిసీజ్ బిజినెస్. చలపతికి సంబంధించిన వ్యక్తిగత విషయం వెంకుబాబుకు తెలుసు. ఆ విషయం నలుగురికీ తెలియడం చలపతికి ఇష్టంలేదు. వెంకుబాబు ఆ విషయాన్ని ఎక్కడ బయట పెడ్తాడోనని భయం చలపతికి. అతనిలోని ఆ బలహీనతను వెంకుబాబు ఉపయోగించుకుంటున్నాడు.

'ఏంవిటో, అంతరహస్యమైన వ్యక్తిగత విషయాలు!'

'చలపతి ఎప్పుడూ పైజామా ఎందుకు వేసుకుంటాడు? అందరిలా సాయంత్రం గేమ్స్ ఆడుకోడానికి రాడేం? వారానికి ఒకటి రెండుసార్లు టౌనుకు వెళ్ళి, పొద్దుపోయిందాకా ఏంచేస్తూవుంటాడు? ఈ ప్రశ్నలకు జవాబులోవుంది ఆ

రహస్యం. చలపతికి బోదకాలువుంది. దాన్ని కప్పిపుచ్చుకో డానికే పాదాల క్రిందకి వ్రేళ్ళాడే పైజామా. ఆవిషయం నల్గురికి తెలుస్తుందనే అందరితోటీ గేమ్స్ ఆడడు. హోమియోపతి మందులుతో ఆ బోదకాలు నయమౌతుందని ఎవరో చెప్పారుట. అందుకని టౌనులో ఎవరో హోమియో డాక్టరుంటే ఆయనదగ్గరకు మందు కోసం వెళ్ళివస్తుంటాడు. ఆడాక్టరు ఇచ్చేది రెండుబిళ్ళలు ఐనా రెండుగంటలు స్టడీచేస్తాడుట.'

హరి చెప్పినవిషయాలు సబబుగానేవున్నా నాకు నమ్మశక్యంగా తోచలేదు. చలపతికి బోద కాలు వున్నదని అందరికీ కాకపోయినా అతనితో సన్నిహితంగావుండే చాలా మందికి తెలుసు ....అందుకే పి. డి. (ఫిజికల్ డైరక్టర్) అతనికి జనరల్ పర్మిషన్ ఇచ్చేశాడు— 'ఆడ వీలుగాని గేమ్సుఆడనక్కర్లేదని'. మరిచలపతి వెంకుబాబుకు ఎందుకు భయపడుతున్నాడు?

ఒకనాడు తెలుగుక్లాసు జరుగుతుండగా చలపతికోసం ఎవరోవచ్చారని కాలేజి వెయిటింగు రూంలో వున్నారని చెప్పాడు కాలేజి ప్యూన్. చలపతి వెళ్ళి మరో అరగంటలో తిరిగివచ్చాడు. కాలేజి వదిలేముందు నాదగ్గరకు వచ్చి 'కిటికీలోంచి మీగదిలోకి రెండుమొక్కజొన్న పొత్తులు వేశాను. మీరు, హరి గారు తీసుకోండి. ఈ విషయం మాత్రం వెంకుజాబుగారికి తెలీనీకండి ప్లీజ్' అన్నాడు. వాళ్ళ ఊరునుంచి ఎవరోవస్తుంటే వాళ్ళనాన్న పంపాడు. మొక్కజొన్నపొత్తులు, చెఱకుముక్కలు. కాని వాటిని ఆరగించేది వెంకుబాబుగాని చలపతి కాదనినాకు తెలుసు.

చలపతిదగ్గర చిల్లరడబ్బులన్నీ లాగేవెంకుబాబు మొక్కజొన్న పొత్తులు, చెఱుకుముక్కలు వదిలిపెడ్తాడా?

ఇంటర్మీడియెట్ పబ్లిక్ పరీక్షలు మొదలైనై. తెల్లారితే ఇంగ్లీషుపరీక్ష. నేనువ్రాసుకొన్న కొన్నివ్యాసాలలో తప్పులున్నాయనే అనుమానంతో చలపతినోట్సు తెచ్చి సరిచూచుకున్నాను. అప్పటికి పదకొండు గంటలయింది. చలపతికి నోట్సు తిరిగి ఇచ్చేద్దామని వాళ్ళ గదికిటికీ దగ్గరకు వెళ్ళాను. వెంకుబాబు పడుకొని నిద్రపోతున్నాడు. చలపతి అరఠావు కాగితంమీద సన్నని అక్షరాలతో ఏదో వ్రాస్తున్నాడు నోట్సు యిస్తూ 'ఏమిటి వ్రాస్తున్నావు' అని అడిగాను.

'ష్ ష్ అరవకు. వెంకుబాబుగార్కి ఎస్సేలురాలేదుట. పరీక్షలో కాపీచేయడానికి వీలుగా కాగితంమీద వ్రాసివ్వమంటే వ్రాస్తున్నాను. కాపీచేయవద్దని ఎంతచెప్పినా వినలేదు.' అన్నాడు.

'నోట్సు నాదగ్గరే వుందికదా, ఎలావ్రాస్తున్నావు? నీకంతావచ్చాయా?' చలపతి నవ్వేడు. నేనుమెదలకుండా వచ్చేశాను.

మర్నాడు పరీక్షహాల్లో చలపతికాళ్ళ దగ్గరపడివున్న కాగితపు వుండను పైకితీసి దాన్నివిప్పిచూశారు వాచరు విశ్వనాథంగారు. ప్రశ్నపత్రంలోని రెండు ముఖ్యమైన ప్రశ్నలకు సంబంధించిన వ్యాసాలవి.

'ఎవరీపని చేసింది?' విశ్వనాధంగారు చలపతిని గద్దించారు.

'నాకు తెలియదండీ.'

'నీకు తెలియకుండానే నీ కాళ్ళదగ్గరకు వచ్చిందా?

'ఎవరో విసిరితే నా కాళ్ళ దగ్గర పడొచ్చు గదండీ.'

ముందు బెంచీలో కూర్చున్న వెంకుబాబు తీక్షణంగా చూశాడు చలపతి వైపు.

'అలాగా. ఏది నీ ఆన్సర్ బుక్ చూడనీ' అంటూ చలపతి ఆన్సరు బుక్కులోని వ్యాసాలు, కాగితంలోని వ్యాసాలుపరిశీలించి ఆ రెండూ ఒకటేనని, పైగాదస్తూరికూడా సరిపోయినది కాబట్టి చలపతి కాపీ చేశాడని నిర్ణయించి, ఆ విషయాన్ని చీఫ్‌కు రిపోర్టు చేశారు విశ్వనాధంగారు.

చలపతికి జరిగిన అన్యాయానికి నాకు ఏడుపొచ్చింది. చలపతి పరీక్షలో కాపీ చేయలేదు. అది నిజం. కాపీ చేసింది వెంకుబాబు. అది నాకూ, చలపతికీ తెలుసు. కాని ఆ నిజాన్ని ఎవరు బయట పెట్టాలి?

'చలపతీ! వెంకుబాబుకు సేవలు చేయడం, అతను చెప్పినట్లల్లా నువ్వాడటం బాగావుండేమో కాని ఇప్పుడు నీవు చేస్తున్నదిమాత్రం బాగాలేదు. నీ మీద పడిన ఈ నేరం నీ జీవితానికే దెబ్బ. బాగా ఆలోచించుకో. యిప్పటికైనా మించిపోలేదు. చీఫ్‌కి కనిపించి జరిగినదంతా చెప్పు. నీలాంటి బ్రిలియంట్ స్టూడెంట్ కాపీ చేస్తాడని ఎవరూ నమ్మరు. చీఫ్ తప్పకుండా వింటాడు' అన్నాను.

'కానీ....ఆ కాగితం నా దస్తూరితో వున్నది. కాపీ చేసేవాడెవడైనా కాపీ మెటీరియల్‌ను స్వయంగా వ్రాసి తెచ్చుకుంటాడు. కాని వెంకుబాబు నాచేత వ్రాయించి తెచ్చుకున్నాడు. ఈ విషయాన్ని నేను చెప్పినా ఎవరు నమ్ముతారు ?'

అతని నిస్సహాయ పరిస్థితికి నేనేవిధంగా నూ సాయపడ లేకపోయాను.

ఇంతలో వెంకుబాబు అక్కడికివచ్చి చలపతితో అన్నాడు. 'ఒరేయ్ చలపతీ! నీవేం భయపడకు. ఆ వాచరుగాడి సంగతేదో నేను చూస్తాగా—రిపోర్టిస్తాడా, రిపోర్టు!' వెంకుబాబు దూకుడుగా వెళ్ళిపోయాడు. నేను, చలపతి హాస్టలుకు నడిచాం.

ఆ రాత్రికి....కాలేజీనుండి ఇంటికి వెళ్తున్న లెక్చరర్ విశ్వనాథంగారిపై ముసుగువేసి నలుగురు విద్యార్థులు ఆయన్ను కొట్టారని, చలపతి కాపీచేశాడని రిపోర్టు యిచ్చినందుకు చలపతే ఆయన్ను కొట్టించినట్లుగా, విశ్వనాథంగారు లిఖిత పూర్వకంగా ప్రిన్సిపాల్‌కు రిపోర్టిచ్చాడని వార్త మోసు కొచ్చాడు హరి.

నాగుండె జల్లుమంది. వెంకుబాబు చేసిన ఈ నేరం కూడా చలపతిమీదనే పడింది. చలపతి ఊబిలో ఇరుక్కు న్నాడు. తనను తాను రక్షించుకునే స్థితిలో లేడు చలపతి. అందుకని నిజాన్ని నేనే బయటపెడ్దామని నిర్ణయించుకున్నాను. నేనుగా ప్రిన్సిపాల్‌కు వెళ్ళి చెప్పడంకంటే హాస్టల్ వార్డెన్

ద్వారా చెప్పిస్తే బావుంటుందనితోచింది నాకు. వెళ్ళి వార్డెన్‌కు చెప్పాను.

'విశ్వనాథంగార్ని కొట్టింది ఎవరో తెలీదుగాని, కొట్టించింది మాత్రం చలపతికాదు మేష్టారూ'

'మరి నువ్వా ?'

'అదేంవిటిసార్ అలా అంటారు ?'

'ఇంకెలా అనమంటావ్ బ్రదర్ ! ఆ కాపీ కాగితం లోని దస్తూరీ తనదేనని చలపతే ఒప్పుకున్నాడు. అందులోని వ్యాసాలే ఆన్సర్ బుక్‌లో యధాతథంగా కన్పిస్తున్నాయి. విశ్వనాథంగారు రిపోర్టిచ్చారు. ఆతర్వాత ఆయన్ను కొట్టారు. ఈ విషయాల ఆధారంగా ఆలోచిస్తే, తనమీద చెయ్యిచేసు కున్నవాళ్ళకు ప్రోద్బలం చలపతే అని విశ్వనాథంగారు విశ్వ సించడంలో తప్పులేదు, అలాఅని ప్రిన్సిపాల్‌కు రిపోర్టివ్వ డంలోనూ తప్పులేదు....అనవసరంగా ఊబిలో దిగకు, వెళ్ళు.'

తమదాకా రానంతవరకూ చాలామంది అసత్యాన్ని, అన్యాయాన్ని చూచికూడా చూడనట్లు నటించడ మెందుకో వార్డెన్‌గారి మాటలవల్ల నా కర్థమైంది. అయిష్టంగానే రూమ్‌కొచ్చాను.

చలపతినిగురించిన ఆలోచనతో రాత్రింతా నిద్రపో లేదు. నిద్ర లేచేసరికి కొంచెం పొద్దెక్కింది.

'చలపతి అంతర్థానమైపోయాట్ట' హరి మాటలకు విస్తు పోయాన్నేను.

ఆ తర్వాత చలపతిని ఐదు సంవత్సరాలు 'డిబార్' చేశారని తెలిసింది.

వేసవి శలవులు అయింతర్వాత కాలేజీలు తెరిచారు. డిగ్రీ క్లాసులో చేరాలని వచ్చినవాళ్ళలో వెంకటబాబుకూడా కన్పించాడు.

'చలపతి మీవూళ్లో వున్నాడా?' అని అడిగేను, వెంకటబాబును.

'మావూరికి వెళ్ళలేదుట వాడు. ఇప్పు డెక్కడున్నాడో కూడా తెలీదు. పాపం వాళ్ళనాయన కలరావచ్చి చని పోయాడు. మావూరు వచ్చివుంటే వాడికీ కలరా వచ్చేది' వెకిలిగా నవ్వేడు వెంకటబాబు.

'చాలా దారుణంగా మాట్లాడేస్తున్నారు మీరు' అన్నాను.

'ఈరోజుల్లో ఉన్నయథార్థాన్ని చెప్తే దారుణమనే వాళ్ళని మిమ్మల్నే చూశాను. నేనలా ఎందుకన్నానో మీకేం తెలుసు? వాడికా బోదకాలు ఎందుకొచ్చిందను కున్నారు? వాళ్ళనాన్నమూలాన్నే. వాళ్ళనాన్నకు రెండు కాళ్ళూ బోద. వాళ్ళనాన్న మావూళ్ళో వీధుబూడ్చేవాడు మేష్టారూ. అప్పుడప్పుడూ ప్రెసిడెంటుగారింటి పాకీదొడ్డి కూడా వూడ్చేవాడు. చలపతికూడా చిన్నతనంలో తండ్రి ఉద్యోగంచేసి వుండడంటారా? అందుకే వాడికా వయసులో బోదకాలు. డామిట్ అది చూస్తేనే నాకసహ్యం. పాపం వాళ్లనాన్న ఎలాగైనా కొడుకుని పైచదువులు చదివించా

లనుకున్నాడు. ఇంటర్ పరీక్షల్లో కాపీకొట్టిన వీడు పై చదువు లేం చదువుతాడు చెప్పండి?'

నాకప్పుడు అర్థమైంది, చలపతి వెంకుబాబంటే ఎందుకు భయపడేవాడో. తన తండ్రి వృత్తివివరాలూ, తను చిన్నతనంలో తండ్రితో బాటు వీధులూడ్చిన విషయం అప్పటినుంచీ తన కా వ్యాధి సంక్రమించిన వైనం వెంకుబాబుకు తెలుసు. ఆ విషయాల్ని వెంకుబాబు బయటపెడితే తను అల్లరిపాలవుతానని, తోటి స్నేహితులు తనని చులకనగా చూస్తారని చలపతి భయం. గౌరవ కుటుంబంలో పుట్టిన వెంకుబాబు అలాంటి చలపతిని రూమ్మేటుగా వుంచుకోడానికి ఇష్టపడలేదు. కాని వారిద్దరూ ఒకేరూంలో ఉండడంతప్పనందున, అందుకు ప్రతీకారంగా వెంకుబాబు చలపతిని అలా వినియోగించుకున్నాడు.

దొంగతనం చేసినవాడు 'దొంగ, దొంగ' అని ముందుగా అరిచినట్లు, చలపతి ధర్మమా అని ఇంటర్మీడియేట్ పాసయి, ఇప్పుడు చలపతే కాపీచేశాడంటున్న వెంకుబాబుపై నాకు అసహ్యమూ కల్గింది, కోపమూ వచ్చింది. కాని ఏంచేయగలను?

గతం కథ చలపతిపై ఎలాంటిముద్ర వేసిందో తెలుసుకోవాలనిపించి చలపతిని అడిగాను మొన్న. 'వెంకుబాబు గుర్తున్నాడా? ఇప్పుడు ఎక్కడ వుంటున్నాడు?'

'వెంకుబాబును మర్చిపోవడమా? బలేవారండీమీరు. అతను నాకెంతో మేలుచేశాడు. అతన్నెలా మర్చిపోగలను?'

'డిబార్ చేయించడమా మేలు?'

'నిజం, నన్ను డిబార్ చేయకుండా వున్నట్లయితే నేనలాగే చదువు కొనసాగించేవాణ్ణి. అదృష్టంకూడా కలిసి వస్తే కుటుంబాన్ని పోషించుకునేపాటి ఉద్యోగమూ సంపాదించేవాణ్ణి. కాని డిబార్ చేయబడటంవలన నేనేమయ్యానో చూడండి. పై చదువులకుపోయే అవకాశంలేక అమూల్యమైన హోమ్యో శాస్త్రాన్ని స్వయంగా అభ్యసించాను. నేను లాభం పొందటమే కాకుండా దేశంలో కొంతమందికైనా వైద్యవృత్తిలో సేవ చేయకలుగుతున్నాను. వెంకుబాబు ఇప్పుడు ఎక్కడుంటే నేం? బ్రతకడమనే ఫైన్ ఆర్ట్సను చిన్నతనంలోనే నేర్చుకున్నాడు. అతనేరంగంలోనైనా నెగ్గుకురాగలడు'

'నిజంచెప్పావ్ చలపతీ! దెబ్బతిన్నవా డెప్పుడూ ఆ దెబ్బ తన మంచికే తగిలిందనుకుంటాడు. సహజమే. అలా అనుకోకపోతే బ్రతకలేడు. కాని దెబ్బకొట్టినవాడి శక్తినే మెచ్చుకునే నీ క్షమాగుణం నిరుపమానం. గెల్చింది నీవే చలపతీ! హిపిప్.' *